

בס"ד כה' אדר א' ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 17:22
צאת השבת - 18:13
רבנו תם - 18:54
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 807
@ השבת "מברכין" החודש.
@ ר"ח אדר ב' יחול בע"ה בימים חמישי ושישי הבעלי"ט.
יחדשו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה,
לרפואה, לבשורות טובות ופריסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידן: "ויברות יחידע"
(מלכים ב' יא')
מוציאין ב' ספרי תורה

פרשת ויקהל ש"ב ש"ה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לחם מחצית הפקד
לארגון "אברהם יגל"

וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבֶן אֹהֶנָּה בַּחֲכֹמָה טָווּ אֶת הָעֵינָיִם וכתב רש"י, היא היתה אומנות יתירה, שמעל גבי העינים טווין אותן. היו צריכים לטוות דווקא מעל גבי העינים, מפני שהדין הוא שבעלי חיים, וכן כל המחובר לבעלי חיים אינם מקבלים טומאה, לכן הם טוו כשעוד מחובר לעינים שלא יקבל טומאה, וזו היא החכמה.

וְיִלְעָשׂ אֶת הַחֲצֵר (לחט)
אומר ה"חתם סופר": התורה מלמדת אותנו כי את החצר עשו רק לאחר שכל המשכן כבר היה קיים, כי המשכן מרמז ליראת שמים, והחצר מרמזת לתורה. תחילה על האדם לדאוג שיהיה ירא שמים בסתר ובגלוי ורק אחר כך ילמד תורה.

"קחו מאתכם תרומה לה" (פרק לה)
מבאר ה"ספורנו" שכוונת הכתוב באומרו "קחו מאתכם" היא לומר לבני ישראל שאתם תבחרו את האנשים שיקבלו מאתכם את התרומה לה'.

"לעני כל בית ישראל בכל מסעיהם" (מ' ל"ח)
בכל המסעות והטלטולים שיעשו ישראל בנדודי גלותם, יזכרו תמיד כי ה' לא יטשם ולא יעזבם. בזמנים יותר טובים, בעת יומם - הרי עמוד הענן הוא ההולך לפניו ומנחה אותם במדבר הגלות. גם בעת לילה - בזמנים קשים וחשוכים של עינויים ורדיפות - יהיה עמוד הענן כאש אשר תאכל את הצפעונים החורשים מזימות להשמיד את בני ישראל. הולך אתנו עמוד האש האלוקי השומר על קיומנו בלילות החושך.

"כל נדיב לב הביאו חה ונזם" (ל"ה כ"ב)
קל לאדם לתת כסף מאשר לתת איזה חפץ מביתו. כי הכסף אחרי שנתן, יישכח ממנו, אבל החפץ יזכור תמיד שהיה לו ואיננו. לכן קראה התורה לאלה שנתנו חח ונזם בשם נדיב לב, אבל על אלה שנתנו כסף נאמר: וכל איש אשר הניח תנופת זהב. (הרב ר"א לוי' הי"ד)

אזהרה על שמירת השבת.
ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.
ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו, האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת, הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל..."
ה'תפוחי חיים' מפרש: ויקהל' הם ראשי תבות - 'עבדים' 'שבעי' 'זה' 'לכם' 'קדש', מדוע? מפני שעל ידי ה'ויקהל' - על ידי שבאים אנשים לשמוע את הדרשה, 'יהיה לכם קדש' - על ידי כך הופכת השבת ל"קדש".

"כל תבעירו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"
שבת הוא יום מנוחה ושעתו של הקהל פנויה לעסוק בענייני קהילה, לחוות דעות בנוגע לרבנים, חזנים, שוחטים, משמשים, תלמוד תורה, מקוה וכדומה. לפיכך מזהיר הכתוב: "לא תבעירו אש בכל מושבותיכם ביום השבת" - אל תבעירו אש של מחלוקת ביום זה. לא לשם כך ניתנה השבת. אמנם שבת הוא יום מנוחה אבל גם יום של קדושה.

"וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים" (ל"ט ג')
מגושי הזהב עשו חוטאים דקיקים וארגו אותם בתוך התכלת והארגמן. יש בזה משום רמז לאנשים המשופעים בזהב, שלא יתגאו בכך כי אם ישפילו את עצמם ויתבטלו בין אלה שהם פשוטים ועניים לעומתם. (שפתי צדיק)

"והנה עשיו איתה כאשר צוה ה'" (ל"ט מ"ג)
גם בימי המשכן מן הסתם היו לתורמים מסוימים פניות משלהם. היו כאלה שהשתייכו "לאשר ידבנו לבו" והיו כאלה שהשתייכו "לאשר ידונו לבו", ליבם דווי בפתיחת הארנק, אך אין ברירה. ואילו משה רבנו לא ניסה כלל לבדוק את המניע של כל יחיד, אלא ראה את כולם בתור חטיבה כוללת: "והנה עשו". רצונו של הקב"ה נתמלא כיאות, מה לו לחקור כיצד ואיך, אין לו כי אם לברך את כל בני ישראל כאחד... הרי לנו לימוד לדורות, שיטה בחיים.

"אשר צוה ה' לאמר"
רמז שיש לפרסם עושי המצוה שנודרים ונודבים לצורכי דברים שבקדושה, אע"פ שבשאר צדקה יש ליתן בסתר, אך בצדקה לצורך מצוה יש לפרסם. מזבח הקטרת, למה נקרא "מזבח", שעל ידו זובחים את היצר הרע. (זוהר).

"כל תבעירו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"
אש ר"ת אכילה שתייה, כלומר שאסור לבער את האכילה בשבת ולעשות תענית מפני כבוד השבת. (החידוש היומי)

פינת הנזבים והפזגמים
החליף/הפך/בלבל את היוצרות =
החליף/הפך/בלבל את הסדר, סרס את העבדות.
"יוצר" הוא שם הברכה הראשונה שלפני קריאת שמע של שחרית, על שם תחלתה "יוצר אור ובורא חשך".
דוגמה: הנאשם מסר דיווח פוזב שבו הפך במתכונת את הקצקה על פיה והחליף / הפך / בלבל את היוצרות.
מקור: בסוגי עממי על יסוד מקרה שקרה, שבו טעה החזן וקרא "יוצר" השנן ליום אחר. (ניבונכו)

הסידור ממשל מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

משכנס אדר מרבין בשמחה

אדר הוא החודש השישי מחודש תשרי, (והשביעי בשנה מעוברת) והאחרון מתחילת חודש ניסן. בחודש אדר 29 ימים. מקור השם בא מבבל שבה 'אדר' הוא שם של אל בארמית בבליית משמעות המילה היא 'גורן' ('אידר'). בתנ"ך מופיע השם גם כשם פרטי. מזלו של חודש אדר הוא מזל דגים. כותב רש"י כי "באדר מזל דגים מתחיל לעלות" (בפירושו למסכת בבא מציעא, ק"ו:). גם מזלם של ישראל עלה בחודש הזה שנמשלו ישראל לדגים שהדגים חיים במים ותורה משולה למים. הדגים פוריים במיוחד, ומאותה סיבה הם נחשבים כסמל לפוריות, ולברכה בכלל. שורש המלה ברכה הוא ב-ר-ך. בגימטריה ב=2, ר=200, כ=20. כל אחת מהאותיות מסמלת את הריבוי הראשון בסדרה המספרית שלהן (1-יחיד, 2-רבים). מה שמלמד אותנו שהברכה מקושרת לריבוי ולפוריות.

מחצית השקל

בזמן שבית המקדש היה קיים, מצוות עשה על כל אדם מישראל ליתן מחצית השקל בכל שנה ושנה, להקריב מהם כל קרבנות הציבור בבית המקדש, עולות התמיד והמסופים והנסכים והמנחות והקטורת וכו'. וצריך להביא הקרבנות בכל השנה מן התרומה של אותה שנה ולא של שנה אחרת.

"בניד בשחילי זתים" - חינוך

האם מוטב שהורים לא יטיפו לילדיהם ערכים גבוהים רק מפני העובדה כי הם נכשלו בהם? האם העובדה שאנו עדיין לא הצלחנו דיינו בעבודת המידות שלנו, פירושה, שלא נוכל להחדיר בילדינו, שכעס היא מידה מגונה, שקמצנות היא רעה, ושסקרנות היא כמעט מחלה. ואם אנחנו כועסים לפעמים, או נוהגים בקמצנות, צייקנות, ואפילו בסקרנות מגונה, האם נצטרך למחוק פרק זה מחינוך ילדינו? חלילה. פרק זה אינו עוסק בדוגמה האישית שחשיבותה רבה לאין ערוך. אנו מנסים לגעת בנקודת האמת שאומרת שאין להציג בפני ילדינו תמונה מדומה של שלמות ערכית שאינה קיימת אצלנו. ההורים אינם צריכים להצטייר בפני ילדיהם כמלאכים. גם הם טועים, גם הם אינם מושלמים, גם להם קשה לפעמים... זהו בעצם הפרק החינוכי החשוב ביותר, שבו ההורה מלמד את ילדיו שיש ערכים נפלאים שכולם ראוים לרכישה ולאיימוץ, אך הדרך אליהם קשה. גם לנו, המבוגרים, לפעמים קשה. לעבוד, לעמוד ולתקן. לא להשאר היום מה שהיינו אתמול. כמו שאמר גדול בישראל: "אם נשארו היום דומים למה שהיינו אתמול, למה לנו המחר?" זוהי איפוא עבודת החינוך האמיתית.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין כל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קול פון אלה, קול חתן וקול כלל

מזל טוב ואיחולים לבביים ליוסף וסיגלית אביטל הי"ו אינך בנימין ומירב שם טוב הי"ו לנישואי אושרי-דודק עם שיראל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

נשכר פרכת מלך 16

לדובי ומזל וסקובוויניק בהגיע זיתים-יעקב לביטוייה יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה למשה וזליכה גמזו-לטובה הי"ו

פרכת ופזמנה

ליצחק ויטירה זחייאס הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. יזוכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלותם לטובה. ורפואה שלימה לשירה בת סיגל

פרכת אמנת

בית הכנסת "היכל הידידות" רח' השייטים 6 יבנה הירוקה מזמין את הציבור לשיעור "הדה היומי בהלכה" משנה ברורה חלק א' מפי הרב דוד שושן שליט"א כל יום בין מנחה לערבית "והעיקר, שיתרבה לימוד ההלכה"

רפואה שלימה

לספיר (שמחה) מוסאי מנב"ת בת נורית ויעקב הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות.

רפואה שלימה

לרחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

פרכת אמנת

בית המדרש "ראש יוסף" (במקלט ליד בית קומקומר) מזמין את הציבור לשיעור מפי הרצה "הושע כהן שליט"א בנושא "אור החיים הקדושים" בכל יום ראשון בשעה 19:00 ולאחר מכן תפילת ערבית השיעור לע"י טובה הרוני בת שאוקט ז"ל

פרכת ואיחולים לבביים

לאלתר וליא אברהם לרגל הולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לשנים רבות. וברכה לניצח אברהם ולרבקה וזאב חפץ הי"ו

פרכת ופזמנה

לעזרם וירטה מלכה על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר, פרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה. ורפואה שלימה ללירון בר ריטה

פרכת אמנת

בית המדרש "ראש יוסף" (במקלט ליד בית קומקומר) מזמין את הציבור לשיעור מפי הרצה "הושע כהן שליט"א בנושא "אור החיים הקדושים" בכל יום ראשון בשעה 19:00 ולאחר מכן תפילת ערבית השיעור לע"י טובה הרוני בת שאוקט ז"ל

למשפחת גמזו היקרה

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת האב הצנוע והענו משה גמזו ז"ל בן שרה ז"ל הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער

כל הישועות והברכות

ל"אה פלד מנב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה שתתברך ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ולהצלחת כל משפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב, ולזיווג הגון לבנותיה אורית וטלי שיתגשמו משאלותן לטובה ולהבדיל לע"י צילה בת מלכה ז"ל

קול פון אלה, קול חתן וקול כלל

מזל טוב ואיחולים לבביים יפה ויוסף ככלפון הי"ו תקוה וישעיה דפנה הי"ו לנישואי זלזל (גואל) עם זלזל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לע"י הצנועה והענוה

שמחה אלביליה בת סולטנה ז"ל כט" אדר א' פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה לע"י הצנועה והענוה צילה ז"ל בת מלכה ז"ל השבוע פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום זמכודק

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זזה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו אילן רפאל פריי בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדיני בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת	הרה"ג יוסף-מיכאל אברג'ל בן רינה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירין ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל נרגס דודי בת שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל מרים ברחי בת חנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
---	---	--

054-7743834

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ד"ר פרשת שקלים וחודש אדר

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת ויקהל

"ויקהל משה את כל-ס"ת תהלה, עדת בני ישראל האחד את השני. איך? רק שיהיו במצב של ויקהל. **עדת** אותיות **דעת** של גדולי הדור. אומר רש"י נאספים על ידי דיבורו. ולאחר מכן "ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם". דהיינו כשנאספו, קיימו נעשה רצון חכמים. **"ששת ימים תעשה מלאכה"**=ר"ת **שתי** אומרת הגמרא **שני מלאכים** מלווים לו לאדם, כשנכנסים לביתו של האדם ורואים שולחנו ומיטתו ומשפחתו מסודרים אומר המלאך הטוב יהי רצון כך גם לשבת הבאה והמלאך הרע בעל כורחו עונה אמן וחלילה להיפך, והשתים רמז על אחדות המשפחה. **ששת ימים תעשה מלאכה** ובימים=ר"ת **שתי** ובימים השביעי קדש, דהיינו שותים יין בקידוש ביחד כל המשפחה, כך צריכה להיות שבת קדש של יהודי. "לא תבערו אש בכל מושבתכם ביום השבת" אומר רש"י-יש מרבתינו אומרים הבערה ללאו יצאת ויש אומרים לחלק יצאת. הפשט הוא **אש גשמית**, ויש גם הבערה רוחנית דהיינו **אש המחלוקת**. יש רמז ברש"י מהו הבערה ללאו יצאת? דהיינו אדם ירא שמיים רואה שמתחילה מחלוקת בורח מהמקום כמו מאש שנאמר "ללאו יצאת". ומהו הבערה לחלק יצאת? לחלק רמזו במילה מחלוקת, דהיינו אם היית במקום ועל ידי דיבורי לשון הרע או כעס ומשם הדרך לניבולי פה ומחלוקת מתפרצת ולא עצרת את אש המחלוקת, לחלק יצאת חייב בדיון וגם יש לך חלק בכל העבירות וממה שנגרם מכך שנשרף גדיש וקדושת השבת שנתחללה. נשים לב ביום השבת ובימים טובים ששם הקדושה רבה וצריך זהירות רבה, שם מחכה היצר הרע עם כל הכלים הכבדים להכשיל בני האדם ואיך ניצלים מהמחלוקת הקשה? "לא תבערן אש בכל מושבותיכם ביום השבת"=ס"ת **שלוש** רק כך ניצול. ידוע שבמחלוקת ובמלחמה אחד עם השני אין מנצחים יש רק מפסידים כי שני הצדדים סופגים מכות עד מוות או שוכבים פצועים ומדממים וזה רמז. בתיבה **מושבותיכם** אותיות **מתים** וגם **שוכבים**. וידוע שהיחיד מתחיל את המחלוקת, מדוע? סיבות רבות: משום גאווה, איש מדון מטבעו, מחפש תשומת לב הבריות, כעסן, צעקן, עז פנים ולא נח לבריות. למי אפשר לדמות את העז פנים שגורם למחלוקת? רק לכלב שנובח הב הב וזה גם רמזו "לא תבערו אש בכל..." אותיות **כלב**. לצערנו מצב הדור שבו אנו נמצאים שעליו נאמר פני הדור כפני הכלב וחוצפה ישנה, עולה ועולה בכל מקום ובכל מגזר גם אצלנו שייך הדבר שלא מכבדים תלמידי חכמים ובכוונה לא נקטתי בלשון ביזוי תלמידי חכמים שלא לקטרג חלילה. כל דאלים גבר ואין אנו נותנים את הדעת שזה כאש המתלקחת בשדה קוצים ושורפת כל חלקה טובה בעם וזה יכול להגיע לכל אחד ואחת. לכן כל רב, גבאי, אבא או בר סמכא יקיים "ויקהל" בחלקה שלו **שחלילה לא תהיה בה שנאת חנים ומחלוקות**. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר "ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה", לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים "ויכרות יהודיע" שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר, כסף נפשות ערכו. ואם חל ר"ח באחד בשבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרות פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש.

ג. במקומות שנהגו שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקרא פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שלפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרות השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך על הקריאה לפניה ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שעת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו ולמעשה שב ואל תעשה עדיף ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראוה בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברא ראשונה לקרא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם "שבת זכור".

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרות, מפסיק, ומפטיר "ויכרות יהודיע" ויברך ברכות ההפטרות לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרות לפני ויכרות יהודיע. ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ובירך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרות לפניה ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהודיע כתקנת חז"ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים בה שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול הספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משנכנס אדר מרבית בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: "והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה", לומר שמזל החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלנא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הקנס והפרס

חשבון לעתיד לבוא אז שכרך לא יימדד לפי חופן הזרעים הזעיר, אלא על פי עוצמת השובע". והשניים פרצו במחול סוער "אין עוד מלבדו..." כיאה וכנאה לבני תורה שאמונתם בקב"ה גדולה מאוד.

"שתהיה בריא צינבוש, בערב אקח הלוואה חביבה, ואשלם את הקנס המתוק הזה בחדווה אמיתית", סיכם קוטי את הסצנה והשניים שלפו ש"סים מן הארון, וגלשו מעדנות אל מצולות הסוגיה.

פרק ב' : השעה שבע בערב, קוטי יורד מן האוטובוס אחרי יום עמל בתורה, נכנס למכולת, ללקט את הגבינות, החלב והלחם של הבוקר הבא. הרחוב הבני ברקי סואן ושוצף, העיר הקדושה רוגשת ורועשת, צומחת ונמתחת לעוד לילה סוער שוקק וורטים, חתונות, ברי מצווה, וכמובן שקידה לילית של שיעורי גמרא למנצלי הזמן המופלגים.

כן, בדקות המופנמות הללו, של ההליכה מן המכולת לשער ביתו, הוא חש מין אושר פנימי שיש לאנשים שחוכמת התורה ולקחיה הם נר לרגליהם. הוא נזכר שהעיר שלו לא כעסה לנוכח המעטפה האדמדמה. הוא נזכר בריקוד הבוקר עם צינבוש, אשר הצליח בעזרת פנס רוחני להאיר ולרומם את היפה והטוב שבקנס, והוא תכנן לספר לה מה אמר האברך העסקן המבריק.

לפתע הוא שומע חריקת בלמים, מונית נעצרה בסמוך אליו. הנהג הפעיל פסי חנייה, פתח את הדלת ופנה במרוצה לקוטי, "שלום כבוד הרב מה שלומך, כבודו זוכר אותי?". זאת למודעי כי קוטי אוסטפישר לא תיפקד מעולם כרב בית כנסת, לא לימד בעלי בתים, ולמעט שנה קצרה ששימש כמשיב בשיבה קטנה לא זכה שישמיעו לעברו את התואר 'רב'. יתירה על כך, נהג המונית חבוש הכיפה השחורה, נראה כבן 60, ולא כבוגר ישיבה גבוהה. "לא, אינני זוכר", המהם קוטי.

"אז אני אזכיר לך, לפני המון שנים הגעת לשאת דברי תורה בעת שהייתי אצל על אבא שלי עליו השלום, היינו אז ארבעה אחים חילוניים. נכנסת לביתנו, בחור צעיר, ולא השתנית מאז, היית די נבון, עדין נפש, ונשאת דברים. הבטת עלינו בעיניים התמימות שלך ואמרת 'הכבוד הכי גדול שתעשו לאבא שלכם, זה שתהיו יהודים, יהודים אמיתיים, לא מסורתיים ולא מחפשי חיים קלים'. שאלנו אותך מה זה יהודי אמיתי, והשבת לנו 'לשמור שבת, להניח תפילין, להתפלל, לשמור על טהרת הבית, כמו אבא שלכם'. בלעתי אותך ואת מילותיך, והדברים יצאו לך מן הלב היישר ללב הפתוח שלי. אחרי השבעה קיבלתי על עצמי עול מלכות שמים. את בני ובנות העברתי לחינוך חרדי, וברוך השם זכיתי לדור ישרים מבורך. שנים רבות אני מחפש אותך כדי להודות לך, תודה לך שזכית".

קוטי נעץ מבט ממושך באיש, ניסה לדלות רמז ממצולות זכרונו וביקש : "אנא יקירי, תן לי קצת יותר פרטים..." נהג המונית הניח ידו על כתפו של האברך וסיכם את השיחה. "הדרשה שלך נאמרה לפני 19 שנה, בבית הוריי, בעיר חולון. שתהיה לי בריא, וכל הברכות". נהג המונית הוציא מכיסו מעטפה ובה נמצאו תנחשו... 2700 ₪ שער טירחה על דברי התורה שנשא לפני 19 שנה. המונית השתלבה בתנועה. על המדרכה נזכר האברך טהור הלב יקותיאל אוסטפישר, בנסיבות שהביאוהו לבית האבלים. ראש הכולל ביקש אברך מתנדב שידרוש בבית האבלים, וקוטי היה היחיד בעל רכב. הוא נסע לחולון, ודרש. שם הוא קיבל את הקנס, שם הוא גם קיבל את הפרס... (קובי לוי, "העתונאי")

ברוך שלא שם חלקנו עם סקטור הכעסנים, שחיייהם אינם חיים. אבל בינינו לבין עצמנו, לפעמים אין "תענוג" (מפוקפק) יותר, מלכעוס רח"ל. כך בדיוק הרגיש אברך המשי טהור הלב, יקותיאל - קוטי אוסטפישר, עת פתח לרווחה את המעטפה האדמונית, אשר כבר ממבט ראשון לא אותתה לעברו סימני אחווה, אהבה, שלום ורעות.

"מה חדש במעטפה?" שאלה העזר אשת חיל, תוך כדי שטיפת הכלים. קוטי העדיף לשתוק, והיממה מילה פה מילה שם שמעבר לחרחור סתמי, לא הבהירו אות גודל החבטה. העזר ניגשה אליו וביקשה להציץ. חושך בעיניים. הם רוצים 2700 ש"ח? על מה ולמה? ומאיפה נקריץ להם סכום שכזה? שאלה העזר, ששמרה על פאסון של עזר, מבלי לגלוש למבואות "כנגדו". "נו טוב, אולי תסביר לי, ואני מנסה לא לכעוס, כיצד זכינו בקנס כל כך חביב כאשר מזה 10 שנים שאין לנו מכונית, ולא אופנוע למעט זוג אופניים חלודות?" שאלה. קוטי הביט עמוק עמוק לתוך האותיות המעצבנות, ובכוחות על אנושיים דחק לפינה את הזעם הלוהט שביקש להתפרץ, על המשטרה, על שר התחבורה, על היועץ המשפטי ועל מי לא.

"תראי, אני ממש לא זוכר... הקנס המקורי שניתן לי היה 100 ₪ והשנה היתה אז תשנ"ה, חלפו מאז אותו קנס, לא פחות ולא יותר 19 שנים. היתה לנו אז מכונית מיושנת. אינני זוכר שקיבלתי קנס חניה ומעולם לא אותתו לי על כך שיש קנס על צווארי מהמשטרה.

"נו, יפה מאוד", ניסתה העזר לשמור על קור רוח, והצליחה. היא מילמלה לעברו "לא נורא הכל לטובה". קוטי תחב את הקנס המעצבן לכיסו, ובנה תילי תילים של תקוות על צינבוש. מי זה צינבוש? צינבוש איננו אלא אברך צעיר, אשר שמו המקורי הוא צבי רוכברגר אשר יצא לו מוניטין רב בעולם העסקנות. הוא מכיר את ראש העיריה, את שר השיכון, ומתמחה בהגשת טפסי הנחה לארנונה, ובניסוח ערעורים לכל מיני מרעין בישין הנוחתים עלינו מעת לעת.

השעה 09:00 בבוקר. המטבח בכולל האברכים. צינבוש מערבב את כוס נס הקפה בימינו, ובשמאלו אוזו במעטפת הקנס של אוסטפישר. "לא יאומן, קפץ לך מ-100 ₪ ל-2700 ₪, וואוו", התפעל האברך המיומן בעסקנות, "תראה קוטי, אינני רואה שום פתרון כיצד למלט אותך מהקנס הזה, אבל שתהיה בריא, חזק ויזקת אותי באמונה, הקנסות בי מיליארד טון של אהבת השם יתברך, בזכותך מחלחלת בי שמחה אדירה".

צינבוש חיבק את קוטי חזק חזק, ופרץ בריקוד סוער משל ברגע זה ממש הסתיימה החופה ומניפים הבחורים את חתן השמחה על כתפיהם. קוטי רוקד, שר, "אין עוד מלבדו, ואפס זולתו..."

"תקשיב קוטי, הרבוננו של עולם עשה לך טובה בלתי רגילה, הוא מלמד אותנו מה מחירה של עבירה שנעשתה לפני 19 שנה. 100 ₪ הפכו ל-2700 ₪. וכבר לימדונו רבותינו כי גדולה מידת חסד ממידת פורענות פי 500. כלומר נתינת צדקה לעני לפני 19 שנה ע"ס 100 ₪, נכון להיום היא תחשב לך כאילו נתת לו 50,000 ₪, וכה יהיה שכרך לעתיד לבוא". קוטי מרח על פניו מבט חייכני דק ואמר : "זה הפרוש של 'זורע צדקות' או 'הזורע בדמעה'. לפעמים נופל לך חופן זרעים מן הכיס והופך לשדה חיטה ענק. חצי עולם אוכל וניזון ממנו, ואתה אפילו לא ידעת ולא שמעת... וכשיבואו עמך